

giver sig noget videre stærkt Udslag. Men, som sagt, alle de Hensyn, jeg her har nævnt, og dette, at man virkelig ikke her i Lands-tinget har haft denne Lov til Behandling — for det kan ikke siges at være Tilfældet, fordi man i Huj og Hast gennemførte den paa 3 Dage forrige Aar —, gør, at jeg kan slutte mig til den sidste ærede Taler (Niels Rasmussen) i Ønsket om at faa Sagen i Udvalg.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om det andet Lovforslag, som den ærede sidste Taler ogsaa kom ind paa. Det sympatiserer jeg aldeles ikke med. Der gives her Kommunerne Tilladelse til at yde Hjælp til de arbejdsløse, efter at Arbejds-løsheds-kasserne have ophørt at virke, uden at det skal have Fattighjælps Virkning. Der er straks en Ting, som gør, at dette Lovforslag ikke tiltaler mig. For det første er der nu ikke Tale om Hjælp til Selvhjælp: Kommunen yder et Tilskud, som ikke har Fattighjælps Virkning, altsaa er der ikke noget i Vejen for at modtage det. Naar der nu er saa og saa mange arbejdsløse, der faa Hjælp af Arbejds-løsheds-kasser, og saa og saa mange, der faa Hjælp af Kommunen, fordi deres Hjælp fra Arbejds-løsheds-kassen er udløben, med den Virkning efter Lovforslaget, at den ikke skal have Fattighjælps Følger, vilde det være ganske rimeligt og naturligt, at man fra de Fagforeninger, der yde Hjælp til de arbejdsløse, hvis der under en saadan Arbejds-løshedperiode viser sig en Opgang et eller andet Sted, vilde sige: Det gælder først og fremmest om at komme af med de Folk, der nyde godt af deres Arbejds-løshedskasse. Det maa nemlig indrømmes, at man fra Arbejdernes Side giver meget væsentlige Bidrag til disse Arbejds-løshedskasser, hvad der i høj Grad maa anerkendes, og det er da ganske naturligt, at Lederne af Kassen saa ville sige, at der først skal tages Hensyn til dem, de selv skulle understøtte med saa og saa mange Procent, altsaa dem, der endnu ere i Arbejds-løshedskassen, medens man skal lade dem, som faa Hjælp af Kommunen uden Fattighjælps Følger, fremdeles blive gaaende paa Kommunens Regning. Det var ret naturligt og rimeligt, om man saa saaledes paa Sagen.

Altsaa, foruden de principielle Anker, man kan fremsætte mod denne Lovgivning paa dette Omraade, idet man den ene Gang efter den anden paabyrder Kommunerne Udgifter, som de kunne døje nok med at afholde, er der ogsaa den Indvending at gøre mod den, at den kan bidrage til, at

flere og flere af disse arbejdsløse komme over paa Kommunen og blive der i længere Tid.

Det viser sig for øvrigt, at den Statistik, der er tilvejebragt i Folketinget over Arbejds-løshedperioderne, hvis de Her- rer have lagt Mærke til den, ser lidt mærkelig ud derved, at det af den fremgaar, at det varer saa længe i København, inden de arbejdsløse faa Arbejde. Af Personer, der have været arbejdsløse over 12 Maaneder, er der 597 i København, medens der kun er 108 i Provinserne. Med 11 Maaneders Arbejds-løshed findes der i København 218, medens der kun er 21 i Provinserne. Det er ret mærkeligt. Det viser, at Arbejderne her i København gaa i langt længere Tid arbejdsløse end de andre, de komme maaske ikke saa meget ud, de have maaske ikke saa megen Forbindelse med Landbefolkningen, at de kunne komme ud. Det tør jeg ikke have nogen Mening om, men Statistikken viser altsaa, at de gaa i meget længere Tid arbejdsløse. Naar vi komme til dem, der have været arbejdsløse i indtil 1 Maaned og 2 Maaneder, viser det sig, at i Provinserne er der 2,000, der have gaaet arbejdsløse i 1 Maaned, medens der kun er 1,000 i København. Muligvis befinde de sig bedre her inde i København, da de herinde gaa længere Tid arbejdsløse end i Provinserne; i alt Fald efter Statistikken ser det ud til, at man i Provinserne i langt højere Grad og med større Energi søger Arbejde og ogsaa faar dette Arbejde end i København. Jeg skal kun henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa denne Statistik, der dog maaske giver nogen Oplysning om disse Forhold.

Christiansen: Ja, der er jo ikke Anledning for mig til at takke de to ærede sidste Talere for velvillig Modtagelse af de to smaa Lovforslag, som her foreligge.

Jeg vil gerne have Lov til at sige overfor den sidste ærede Taler (Rottbøll), at den Statistik, som er optagen i Bilagene til Folketingets Udvalgs Betænkning, har andre Oplysninger end dem, det ærede Medlem fremkom med, Oplysninger, som blandt andet give Sikkerhed for, at der i udstrakt Grad finder Udveksling af Arbejds-kraft Sted. Jeg henleder Opmærksomheden paa en deri optagen Tabel, hvoraf det ses, at det samlede Medlemsantal i Fagforbun- dene i 1908 udgjorde henved 85,000, hvor- imod det samlede Antal i November 1909 kun udgjorde 76,400. Det betyder, at hele Bunker af de ikke faglærte Arbejdere maa